

Ένας Χριστός για τις ανάγκες μας

Του Μοναχού Μωυσή Αγιορείτη

Ο φετινός εορτασμός των Χριστουγέννων μάς βρίσκει όλους σε ένα προβληματισμό και σε μια περίσκεψη. Θα καταθέσω τους λογισμούς μου δίχως προλόγους. Η Αθήνα ακόμη μυρίζει φωτιά. Ο κόσμος σε μια απορία, παραζάλη, τλαιπωρία και ανησυχία. Ποιος κέρδισε από αυτή τη μάχη των δρόμων, με τις τόσες καταστροφές και το χυμένο αίμα ενός αθώου παιδιού; Μπορεί κανείς να απαντήσει;

Παραμονές ενός άλλου παιδιού που ήλθε πριν από 2.000 χρόνια για να φέρει ειρήνη και να μιλήσει για αγάπη και των εχθρών. Έρχεται ξανά ο... Χριστός σε μια εκκοσμικευμένη κοινωνία, με οικονομική κρίση, με δώρα, κίνηση και θόρυβο.

Για τις ανάγκες μας

Παρουσιάζεται και ένας Χριστούλης, καημενούλης, φτωχούλης, σε μια σπηλιά με ζώα, λίγο στρουμπουλός και χαμογελαστός, όπως τον θέλει η Δύση. Είναι για τις ανάγκες μας. Για να περνάμε καλά και να μας τα φέρνει καλά, που είμαστε τόσο πολύ καλοί. Αυτή είναι η θρησκευτικοποίηση και της Ορθοδοξίας.

Ο Χριστός της Βηθλεέμ δεν είναι για λύπηση ή για εκμετάλλευση. Δεν είναι της φαντασίας και του γλυκερού συναισθήματος, αλλά της αποκαλύψεως του Ευαγγελίου και του γνήσιου βιώματος. Δεν είναι του παραμυθιού, του εύκολου κηρύγματος και του φολκλορισμού. Η γέννηση του Χριστού είναι θεία επίσκεψη ειρήνης σε ένα παραγμένο κόσμο, που τη συνειδητοποιούν οι γνήσια ταπεινοί, αγρυπνούντες, απλοί ποιμένες και οι αληθινά σοφοί μάγοι της Ανατολής ως προσκυνητές.

Ο Χριστός αποτελεί άθλημα υπαρξιακής αναζήτησης και καλής αγωνίας. Δεν είναι μύθος, θρύλος, ετοιμοπαράδοτη βεβαιότητα, πρόχειρη λύση, επιπόλαιη άρνηση. Θέλει γερά πνευματικά κότσια η παραμονή στα πόδια του. Ο Χριστός προσπερνάται σήμερα. Δεν τον αντέχουν οι πολλοί πολύ. Δεν τον θέλουν αρκετά στα πόδια τους. Τον θέλουν στην άκρη, μόνο για ώρα ανάγκης. Μερικοί Του λένουν και τι να τους πει. Τα είπε ωραία ο σπουδαίος Ντοστογιέφσκι στον περίφημο ιεροεξεταστή του. Θα τον ξανασταύρωνε το «ιερατείο», αν ξαναρχόταν και δεν έκανε ό,τι του έλεγε επακριβώς... Γυμνός ο Χριστός στη Βηθλεέμ, τον Γολγοθά και την Ανάσταση. Πρόσληψη δηλαδή από τους χριστιανούς της απλότητας, της λιτότητας και της πενίας. Ο απροστάτευτος Χριστός της Βηθλεέμ και ο νικημένος του Γολγοθά αποτελεί ακόμη σκάνδαλο και μωρία και για τους χριστιανούς. Είναι ακατανόητος ένας τέτοιος Χριστός, όπως είναι στην πραγματικότητα, και παρουσιάζουμε έναν παραποιημένο, στα μέτρα μας, όπως μας ταιριάζει, για να διευκολύνει την όποια ζωή μας.

Αυστηρή αυτοκριτική

Ο Χριστός δεν ήλθε στον κόσμο για να μας κάνει χαζοχαρούμενους. Ήλε να μας πει γιατί ζούμε και υπάρχουμε και να μας λυτρώσει από τον φόβο του θανάτου. Είναι καιρός να περάσουμε από τη συνεχή κριτική στην αυστηρή αυτοκριτική. Δίχως να θέλουμε βίαια να πείσουμε, πρέπει να πούμε με αγάπη όλη την αλήθεια. Δεν χρειάζονται ορολογίες, ωραιολογίες, καθαρεύουσες και πειστήρια. Οι γιαγιάδες καλά κάνουν που πιστεύουν δίχως αμφιβολίες. Οι αμφιβολίες των νέων μην μας φοβίζουν. Έχουν κάποιες δικαιολογίες να μην μας ακούνε. Αξίζει να παρουσιάσουμε έναν γυμνό Χριστό, ανεκμετάλλευτο από τις προσωπικές μας προτιμήσεις και εκτιμήσεις.

Ο ιερός Άθωνας ονομάστηκε Νέα Βηθλεέμ. Ορισμένοι θεωρούν ότι έσπασαν και αυτού τη βιτρίνα. Είμεθα και εμείς εκτεθειμένοι. Θαυμάστε τη γύμνια μας. Είναι ο τόπος πάντως των αγίων και των μετανοούντων. Η ιστορία του μιλάει για πολλές μεταμορφώσεις και αναγεννήσεις. Η Ελλάδα έχει τον Παρθενώνα και το Άγιον Όρος. Μην τα σπάμε και τα καιμε όλα αστόχαστα. Δεν θα βρεθεί γι' αυτά καμιά αποζημίωση. Ας αφήσουμε, ως σοφοί μάγοι, αντί για δώρα στη φάτνη του γυμνού Χριστού τα περίτεχνα προσωπεία για να νιώσουμε αληθινά Χριστούγεννα και να έχουμε μια καλύτερη χρονιά.

(ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ)